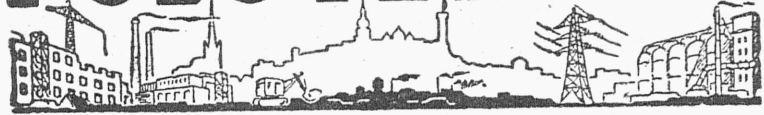

Tallinna POLÜTEHNIK

Tallinna Polütehnilise Instituudi parteibüroo, rektoraadi,
ELKNU komitee ja ametiühingukomitee häälekandja

Nr. 6. Laupäeval, 9. märtsil 1963. XV aastakäik

TALLINNA POLÜTEHNILISE INSTITUUDI REKTORI KÄSKKIRI nr. 125/6

4. märtsil 1963. a.

§ 1.

8. märtsil tähistab nõukogude rahvas kogu maailma rahvastega rahvusvahelist naistepäeva, võideldes kõigi maailma rahvastega rahu, demokraatia ja sotsialismi eest, vabaduse eest kõigile rahvastele ja sõpruse ning koostöö eest kõigi rahvaste vahel.

Nõukogude naised annavad oma panuse meie majanduse ja kultuurielu igas töölõigus, võideldes kommunistliku ühiskonna ülesehitamise eest meie maal.

Suur on nõukogude naise osa meie noorsoo, uue ühiskonna inimese kasvatamisel.

Koos kõigi nõukogude naistega võtavad kommunismi ülesehitamisest aktiivselt osa Tallinna Polütehnilise Instituudi naistöötajad, täites kohusetruult ja hästi oma ülesandeid nii õppe-, kui ka teaduslikus ja majanduslikus töös.

Tervitan Tallinna Polütehnilise Instituudi naisõppejõude, üliõpilasi ja teenistujaid rahvusvahelise naistepäeva puhul ja soovin edu edaspidises töös.

§ 2.

Rahvusvahelise naistepäeva puhul avaldan eeskujuliku ametialase õppe- ja ühiskondliku töö eest kiitust alljärgnevatele töötajatele ja üliõpilastele:

1. SIIRDE, Aino — anorgaanilise keemia kateedri assistent;
2. SÖRMUS, Ingrid — matemaatika kateedri assistent;
3. LIIN, Helgi — vene keele ja võõrkeelte kat. assistent;
4. BAZANOVA, Selma — kehalise kasvatuse ja spordi kateedri õpetaja;
5. KASKA, Mai — ehituskonstruksioonide kat. laboratooriumi juhataja;
6. HIIBUS, Silvia — poliitilise ökonomia kabineti juhataja;
7. VIILUP, Ljudmilla — NLKP ajaloo kabineti juhataja;
8. KOEMETS, Ene — matemaatika kateedri vanemlaborant;
9. KRABO, Endla — soojusenergeetika kateedri laborant;
10. KAAR, Ölme — füüsika kateedri laborant;
11. KIIVET, Helve — orgaaniliste ainete tehnoloogia kateedri n. tead. töötaja;
12. TOOMAN, Elvi — soojusenergeetika laboratooriumi insener;
13. MAHLAPUU, Aime — soojusenergeetika laboratooriumi insener;
14. TAMMAN, Eda — keemia-mäeteaduskonna sekretär;
15. TULVISTE, Hilja — õhtuse osakonna juhataja;
16. PUPOSEVA, Margarita — kateedri laborant;
17. TOMBERG, Asta — kaugõppeteaduskonna dekaani sekretär;
18. KRASIKOVA, Laine — kantselei juhataja;
19. NIILUS, Maia — õpperühma E-51 üliõpilane;
20. PÖLDSEPP, Helgi — õpperühma E-81 üliõpilane;
21. MÄESALU, Maie — õpperühma K-61 üliõpilane;
22. AAV, Kaie — õpperühma KTÜ-63 üliõpilane;
23. LING, Malle — õpperühma KT-83 üliõpilane;
24. MERISALU, Helle — õpperühma IR-42 üliõpilane;
25. SUSLOVA, Niina — õpperühma IM-45 üliõpilane;
26. TOMSON, Marika — õpperühma IR-62 üliõpilane;
27. KRISTAL, Reet — õpperühma AM-87 üliõpilane;
28. PARAMONOVA, Niina — õpperühma AL-101 üliõpilane;
29. LINK, Maila — õpperühma MM-41 üliõpilane;
30. KORMILITSÕNA, Tamara — õpperühma MM-104 üliõpilane;
31. PIHOJA, Vivian — õppeosakonna dispetšer;
32. PEBRE, Anne — raamatukogu bibliograaf.

A. AARNA
TPI rektor

LUDMILLA VIILUP

Sageli öeldakse, et keegi meist pole asendamatu oma tööpostil. Selles väites on kahtlemata suur tõetera. Ent siiski... Alati abivalmis, südamlilikult sõbralik ja kohusetruu töötaja on kollektiivile asendamatu. Sellisena tunneb oma kateedris ka Ludmilla Viilupit. NLKP ajaloo kabineti juhatajana on ta võitnud kogu instituudi õppejõudude ja üliõpilaste suure lugupidamise. Oma igapäevaste tööülesannete eeskujuliku täitmise kõrval on ta alati aktiivselt osa võtnud vastutusrikkaste ühiskondlike ülesannete täitmisest: töö agitaatorite kollektiiviga ehitusteaduskonna parteibüroo liikmena jne.

Esitades sm. Viilupi oma saadikukandidaadiks Kalinini rajooni valimisringkonnas nr. 71. olene veendunud, et ta tulihingelise kommunistina auga täidab ka rahvasaadiku vastutusrikkaid ülesandeid.

M. Esser

Selliseid tütarlapsi nagu Reet on meil palju. Ega Reeda rühma-kaaslane Tiit Tuulik'ki sõbratarist taha maha jääda. Kuigi tegevusrohke päev väsitab, leiame Tiit alati lõbusas tujus. Tema rõõmus naer aitab teistelgi väsimusest üle saada.

Tervitame instituudi NAISPERET tema pidupäeval!

Kes meist ei tahaks olla selline nagu on Reet Kristal (AM-87). Alati on ta sõbralik ja abivalmis, kohusetruult täidab Reet oma ühiskondlike kohustusi ja ka õppemärkmikus on tal ainult head hinded.

Emale

Mulle elu andsid.
Kätel kandsid
maimu.
Hiljem kõigest kõnelesid,
millest minul polnud aimu.
Haruharva sõnelesid —
seda süda sinul
siis vaid lubas,
kui mu vallatused
ületasid piiri juba.
Tulid õnnetusd:
varvas verine,
läks lelu katki!

Kuid su lohutusel
need lood tõsised
ei olnud vähematki.
Tihti öödest
lisa võtsid töödeks.
Pihud karenesid
peret söötes.
Pesid, parandasid,
puhkamata viivu.
Meile kasvasid
kandvaid tiibu.

Eluretke
rahututel teedel,
tänselgi reedel
puhkehkel,
meenub tema:
armas ema!

O. Roots

Tublidest tublimad

HELVE KIIVET

Inimesed, kes tulevad orgaanilise keemia laboratooriumi, ei märku kohe tumesinise kiitli tütarlast. Võõrad, kes teda vahel üliõpilaseks peavad, ei eksigi palju, sest ammu see oli, kui neiu tudengina samas majas ringi käis.

Instituudiaastad läksid lennates. Tuli päev, kui Helve Kiivet esimest korda verivärske insenerina viimase nurgani tuttavaks saanud keemiamajja tagasi tuli. Eilsetest kardetud ja austatud õppejõududest said töökaaslased ja ei läinud kaua aega, kui Helve juba täie hooga tööle hakkas.

Tema esimeseks ülesandeks sai liimide DFK-2, DFK-8 ja DFK-9 optimaalse koostise uurimine vaneminseneri Küssleri juhtimisel. Kuidas kasutada silikaltsiiti nende liimide juures täiteainena, sellele peavad Helve uurimused vastuse andma.

Helve juurde tullakse sageli — küll ametiühingu asjade pärast, küll malevõistluste pärast, kus Helve ainukese naisena Riia Polütehnilise Instituudi õppejõudude vastu mängis.

Siis veel keeltekoos, kultuuriülikool, ja tuhat muud toimetust — vaata, et päevad veel rutem ei lähe kui tudengipõlves.

Aga nii see peabki olema, siis aeg läheb kiiremini, kui igaüks meist pisut rohkem teeb kui nõutakse.

Reet PALM
KS-62

KRISTA POOM

Ta on üks meie hulgast. Keskmist kasvu, sale, alati rõõmsa-ilmeline ja liikuv.

Tema kui rühmavanema käest kuuleme alati kõike uut koolielust. Juhtub vahel, et mõni korraldus pole meile meelepärane ja rahulolematuse valing langeb temale. Krista kuulub rahulikult, võtab arvesse rühma seisukohti ning püüab dekaanadis seada asja nii, et «kirik jääks küla keskele».

Puuduvaid loenguid võib alati saada Krista käest, sest temal on kõik selgesti ja korralikult üles kirjutatud, tähtsamad punktid alla kriipsutatud. Tema tõsist suhtumist oma töösse kinnitavad ka eksamisessiooni ajal õppemärkmikku kogunenud hinded «väga hea».

Krista on väga seltsiva iseloomuga, mitte kunagi ei näe teda üksikuna, nukrana, alati on tema ümber lõbus jutuvada ja naerupahvatused.

Niisugusena tunneme meie, õpperühma KT-43 oma rühmavanemat, tõelist eestvedajat Krista Poomi.

Hinge Oherde
KT-43

«Priit! Kas täna proovile tule?»

«Aga muidugi.» vastab küsitav rahuliku bassihäälega.

Tunnete võib-olla teiegi huvi, millest käib jutt blondi noormehe ja kahupäise tütarlaste vahel? Õhtul minnakse ju jälle koos laulma.

Ega sinna olegi rohkem kui jupike aega tagasi, kui ringi hakkasid liikuma kuuldused uuest loodavast üliõpilasegakoorigest. Küllap see idee ikka «peda» seinte vahel esmakordselt täiskas, aga neid, kellele peagi see

koos olla teistega «kes ei saa mitte vaiki olla».

Aguses oli suur puudus noormeestest. Teadagi, need on juba tuntud argade killast! Siis aga otsustasime meie, naispere, maksu mis maksab koorilaulule uusi

Laul teeb rinna rõõmsaks

üritus ahvatlevana näis, leidis hiljem juba nii TPI kui ka kunstistuudi seinte vahel.

Ja see oli tõepoolest tore algatus. Kole oleks praegu mõelda kui palju õhtupoolikuid tuleks niisama kodus norutada, sest ega semestri alguses, ausalt öeldes, igal õhtul ikka teadusega tegelda ei viitsi.

Tore on mitu korda nädalas

austajaid juurde võita. Kas see õnnestus? Tunnistagu aga kangelam pool julgesti, et nii mõnigi «müüs oma hinge kuradile» just tublide ja ettevõtlike neidude, vahest ka nende kelmikate silmade pärast...

Möödus esimene tuleproov vanameister Mart Saare austamisõhtul. Ja kõik saalisõliljad, usun

(järg 2. lk.)

Laul teeb rinna röömsaks

(algus 1. lk)

ka need, kelle silmad laulu kuuldes kuivaks jäid, pidid uskuma, et laul tuli südamest. Oli ju temasse igaüks seitsmekümnest lauljast pannud sädemekese oma südamelest. Kuidas oleks võinud ta kustuda?

Ja jälle kõlavad laulud TPedi ruumides. Nüüd seisab ees raske teetähis — märtsi lõpus toimuv 10-päevane kontsertmatk mööda Lätit ja Leedut. Et kõik õnnestuks ja me eesti koorilaulule häbi ei teeks, selleks on vaja ainult tööd, tööd, tööd. Kui eksamid ja vaheaaja töttu päris mitmeid proove vahele jäi ning meie väsimatu koorivanem Taimo Kikas sulle etteheitvalt otsa vaatab, siis annad endale vaikselt sõna mitte kordagi enam proovile käega lüüa.

Õpitav repertuaar pole sugugi kerge! Hindpere «Sügis» ja «Laul Aafrikast» on koorile parajad pähklid. Aga võib-olla just sellepärast on iga kätteõidatud laul nii südamelähedane. Ja ükskõik, kas kõlab pidulik Wagner, Mart Saare igatsev «Pilvele» või sartsakas vene rahvalaul «Põldude kohal» (solist E. Sinimäe), ikka heliseb rinnas rõõm, mis kestab veel kaua koduski.

Möödunud nädalavahetusel toimus kooride kohtumisõhtu Valter Ojakääruga. Kontserdil olid külalisteks ka Soome üliõpilased. Arusaadavalt oli «pabistamist» palju, ja kui juba pärast teist laulu meie kalli dirigendi Ants Söödi nägu higipisarates säten-das, siis haaras südant mingi imeline tunne. Tundus, nagu ei suudaks me nende pisarate eest väarikalt tasuda, nagu oleks vaja laulda veel ja veel paremini. Teadku kõik, kui väga me tahtsime hästi laulda! Kas see aga õnnestus, olgu publiku otsustada.

Kardan, et pole mõtet rohkem juttu veeretada. Suured kontserdid seisavad alles ees ja siis juba tulgu «kas surm või suur nimi»

Siiri Kaasik
KTÜ-63

Päike on juba sulatanud puude't lumekatte.

Üliõpilane — ratsionaliseerija

Koos teiste õpperühma AR-31 nieksami kohe praktika algul, üliõpilastega viibis ka Viljo Korsen tootmisalasel väljaõppel teatolisena. Selles aitasid teda Tallin-nas «Punane Ret». Tema oli al-linna Pioneeride Paee raadio-nuke, kes sooritas kvalifikatsiooniring ja samuti ka koolivaheaega-

del «Punases Retis» töötamisel saadud kogemused Tootmisalase väljaõppe lõpuks jõudis ta raadioaparatuuri reguleerija viienda kategooriani. Võrdluseks võib öelda, et näiteks III tsehhis oli nii kõrge kvalifikatsiooniga ainult kaks reguleerijat.

Tootmisalase väljaõppe jooksul esitas Viljo kaheksa ratsionaliseerimiseettepanekut, millest seitse vastu võeti. Näiteks ühel lampvolmeetriil joodeti monteerimisel skeemi rida ühesuguse väärtusega takistid, mis aga reguleerimisel asendati teistega, kusjuures asendatud takistid muutusid kõlbmatuks. Viljo tegi ettepaneku monteerimisel neid takistid üldse mitte sisse joota, vaid asetada reguleerimisel skeemi kohe antud mõõteriistale sobivad takistused. Tööülesannete eduka täitmise eest avaldati Viljo Korsenile korduvalt tänu.

KERES

AINO ARET — meie saadikukandidaat

Kes meist ei tunneks Aino Aretit kui head õppejõudu ja tähelepanelikku kolleegi! On ju ta juba aastaid töötanud vene keele ja võõrkeelte kateedri vanemõpetajana inglise keele alal. Kallini rajooni TSN saadikuna on ta pälvinud oma valijate usalduse Kommunist Aino Aret ei lahenda kunagi küsimusi formaalselt, vaid näeb kõikjal inimest ta murede ja rõõmudega. Aino Aret nimega on seotud kaunis traditsioon instituudi elus — võõrkeelte õhtute korraldamine. Kõiki neid õhtuid võib lugeda õnnestunuiks. Üliõpilase H. Sabolotny — IM-61 arvamus (pärast viimast võõrkeelte õhtut) «nii toredat õhtut ei ole ma varem veetnud» jagasid paljud.

Võime olla veendunud, et sm. Aino Aret annab ka tulevikus oma parima töös inimestega.

K. Loo

Keemikud, startil

Kes siis ilmusid 3. märtsil keemikuist startil? Naiskonadest olid paremini esindatud rühmad K-81 ja KTÜ-63, kes said ka vastavalt I ja II koha. Meestest oli 5-liikmeline võistkond esindatud rühmadel OE-41 ja K-42. Keemikute selline passiivne osavõtt oma teaduskonna esivõistlustest ei ole millegagi õigustatud. Puuduvad võivad oma õigustuseks leida ka sellised põhjused nagu traditsiooniline teaduskonna õhtu, mis algas 2. märtsil ja halvad lumeolud. Tõeline põhjus on aga siiski võistlustahte ja kohusetunde puudumises.

Mida arvasid osavõtjad ise? — Raske oli, aga üle saadi. Raskused algasid juba suusamärde valkuga. Pane alla mida tahad, aga värskel lumel jäi sinust selge jälj maha (must maa). Tugevalt sissesõidetud rajal oli libisemine nii edasi kui ka tagasi peaaegu võrdne. Kuidas neist raskustest üle saadi, näitavad vast kõige paremini individuaaltulemused.

Naised 5 km:

I Tiiu Soom K-81 29.55

II Erna Riiman K-81 33.30

III Mare Lökk K-42 34.36

Mehed 10 km:

I Arvo Kabun K-42 50.24

II Enn Loko OE-41 57.12

III Henno Peerna OE-41 57.25

K. Raja

(KTÜ-63)

Toimetaja V. KOSLOV

Орган партбюро, ректората, комитетата ЛКМСЭ и профкома Таллинского политехнического института «Таллинский политехник», город Таллин.

15 päeva Moskvast

ELMET VAAKS

(järg)
Ja jälle vahelduvad tantsud lauludega, kuni viimased muusikahelid kustuvad koos valgusega. Kui aga valgus uuesti süttib, on laval juba uus pilt — «kosmodroom»...

...Ning jinaal — See on võimas! Tantsijad, lauljad, sportlased ja töölised, kosmonaudid ja erinevate mandrite noored — kõik nad sammuvad ühtsetes viirgudes laulu saatel üle lava, lahkuvad ja tulevad taas.

Laul aga räägib homsest, raketide karavanidest, mis meie planeedilt sõs-tavad kosmosaavarustesse ja tõe-poolest, üksksteis järel sõostavad «raketid» tulijooni järele jättes kõrgustesse. See pole enam unistus, see on juba homme päev mis täna on teatrila-val teoks saanud...

Raketide sõöst jätkub, aga juba sulgub eesriie. Kontsert on lõppenud, kuid keegi ei lahku veel. Eesriie tuleb ikka ja jälle avada ja sulgeda ja jälle avada. Käed on plaksutamise valusad. «Viva Cuba, viva Cuba!» skandeeritakse saalis ja laval, avär ruum on jäänud järsku kitsaks: pidulik ja ülev meeleolu otsib väljapääsu ja ta rändabki raadio, televisiooni ja inimeste südameste kau-

du laiali üle maailma.

Pärast kontserti toimus hotelli sööklas koosviibimine, mille organiseerijateks olid leedu, moldaavia ja eesti rahvatantsijad.

Lauakõne pidas meie tubli eestkostja Juhan, avaloona tuli moldaavlaste «maestrolt» «Saaremaa valss», esimene laul kõlas leedu keeles, kuid varsti juba neljas keeles korruga.

Meid paluti laulda laulu, kus tuleb roni-da lava alla ja lava peale, meie omakorda palusime, et moldaavlastel oleks maailmse populaarsuse võitnud «Pere-nitsa» lagedale tooks.

Tantsiti, lauldi, mängiti rahvalikke mänge. Jutt käis mitmes keeles, aga oli ka jutt mille tarvis polnud sõnu... Nojah... Igatahes oli tore koosviibimine, mis kõigile kauaks meelde jääb.

Järgmise päeva ärakasutamisel jäeti kõigile vabad käed — puhkepäevadel valit-sime meie tantsukol-lektiivis täielik demokraatia. Ilmole püüti jätta survet avaldada ja teda jul-lik ja ülev meeleolu äratada, kuid uni oli kangest mehest kan-gem — 14 tunniga kuulub seekord re-

kord kestvusmagami-ses kindlalt temale.

«Eraots», sõnas Jaan «Ülivalge» sal-lapäraselt, riidgid krabinal-krabinal sel-ga tõmmates, kui püüdsime selgitada miks tal järsku nii kiire hakkas, kuid juba ta oligi kadu-nud. Teine, kelle elu-tempo ilikiireks muutus, oli Saare-maa mees Aarend Tõru, keda meie toas tavaliselt «aegluse etaloonina» kasutati. Tema «ajalooramatusse» tekkis koht, kus võis kuulda vaid vaikust, aga... Nojah... Vaikimine on alati väga kasulik väljendusvahend, eriti isikliku heaolu seisukohalt lähtudes.

Sügispäev juba läheneski õhtule. Mindi saluuti vaatama.

Õhtul liikus ringi pool-aneekdootlik lu-gu sellest, kuidas Eha Punasel välja-kul saluuti ei näinud. Tema olla oma asendit saanud 180° võrra muuta alles siis kui saluut lõppe-nud oli ja rahvas laiali hakkas mine-ma.

Millegipärast naeris Eha kõige vahem ise.

Niinelt ja teistelt kaasautoritelt saime kirja tervitustega. Kodus pidi juba lu-mi maas olema.

8. november... Eelviimane Moskvast oleku päev ja viima-ne proov ehk üle-loendus nagu pea-balletmeister Holjin naljatades nimetas. Kõik olid siiski elus ja terved, küll veidi «plassi» väljanägemisega, kuid õhtul toimunud kordus-kontsert moodus sama menukalt kui eel-minegi.

Kasutati viimast koosviibimist üha uute sõprussidemete sõlmimiseks, auto-grammide kogumi-seks; plõksusid foto-aparaadid.

Pärast kontserti avanes võimalus tutvuda Kongresside Paleega lähemalt. Kõige rohkem hämmastas siiski viimasel korrusel asuv ban-kettidesaal: tantsu-põrand mis asub amortisaatoritel, rõ-dud, kust avaneb vaade kogu linnale ja valgustus! Vastavalt soovile võis avar-ust ruumis luua mul-je kuupaistelisest ööst, säravast kesk-päevast, võis selle ujutada üle mõne tundmatu planeedi roheka või lillaka valgusega. Laudadel säras korrapärastes ridades, ruutudes või rombides kristall, pea kohal aga Põhja-nael.

Nukravõitu oli vii-mane hommik. Üks-teise järel sõitsid ära tadžikid, grusiinla-sed, pisikesed ja suured «maaisid», lük-sid leedulased — kes lennukiga, kes ron-giga.

Meil toimus eks-kursioon mööda lin-na. Giid tõikis Mosk-va ajaloo arvude, ki-logrammide ja meet-rite keelde. Lenini mägede kohal võidut-ses vinget tuul. Ilm oli ebasõbralik ja hall. Külm oli.

Seda soojem tun-dus ärasõit. Vanad tütavad Kaunase Po-lytehnilise Instituudi festivali päevilt — moldaavia rahvatunt-sijad — tulid meid seegi kord saatma. Vahetatigi mälestuse-meid. Otsa lõppesid ka Eesti paviljonist lisaks ostetud suve-niirid.

Taskuraamatusse jäävad aadressid, sü-damlükud sissekan-deid, südameisse aga soojad sõnad.

Bussirattad hak-kavad veerema. Ron-gini on jäänud liqi tund. Silmist kaovag moldaavia sõbrad, ai-nult väike Gaša saadab meid truult jaa-mani.

Jaama lillekiosk ostetakse peaaegu tühjaks — igahel on oma sümpaatiale veel midagi öelda väike